

Eenigen tijd geleden werd te Nijmegen op het terrein van Quick een uiterst vreemdsoortige wedstrijd gespeeld. Getrouwen traden daar tegen ongehuwde mannen in het krijt. In voorhistorische dagen werden dergelijke wedstrijden dikwijls gehouden, maar de opzet was dan van zeer materialistischen aard.

Het gevecht ging om de vrouw. Mannen met ontstellend ontwikkelde musculatuur traden elkaar tegemoet. Hun beenen plantten als zuilen op den grond. De bovenlichamen waren ontbloot en de oogen stonden als gevatte karbonkels in de plooiende oogleden. Het ging om leven of dood. De levende erlangde het heerlijke bezit, den doode wachtten de eeuwige jachtvelden. De schuchtere vrouwe pleegde deze wedstrijden bij te wonen en bevend zeeg zij in de armen van den winnaar. Dat ging er daar geducht op los, zoo uren achtereën, zonder natje of droogje. De inzet zuchtte, der kampioenen tanden knarsten en het volk rond den ring loeide.

Hoe anders luidt het verslag dat wij in „de Sport” lazen over den wedstrijd tusschen gehuwde en ongehuwde cricketers...

„Aangezien het „vrijgezellen”-elftal acht spelers bevatte, welke geregeld voor Quick I in de competitie uitkomen, werd aan de „huishouders” een voorgift toegestaan, welke hierop neerkwam, dat iedere batsman begon met een aantal runs gelijk aan de duur van zijn huwelijksjaren, waardoor de heeren al direct een „nuttigen” voorsprong hadden van liefst 112 runs, zonder nog een bal te hebben geraakt, waaraan zij nog 49 „echte” toevoegden, zoodat zij het „schitterende” totaal van 161 runs bereikten. De „célibataires”, die in hun hoffelijkheid ver genoeg waren gegaan, toonden in hun innings al heel weinig respect voor de „getrouwde bowlers” en sloegen er meedoogenloos op los (202), met het gevolg, dat de „patrifamilia” met een 41 runs-nederlaag aan hun pantalon bij hun respectievelijke vrouwen en kinderen terugkeerden en dat nog wel, terwijl de meesten, dank zij een langdurig huwelijksgeluk, de ongekende weelde hadden in de dubbele cijfers te komen.

De tijden veranderen — en wij met hen

Houdt

„de Corinthian”
en haar opzet

in eere!

Een
Holly-
woodsche
schoone,
Vilma
Banky der
„United
Artists”
beoefent
gracielijk
de golf-
sport.

